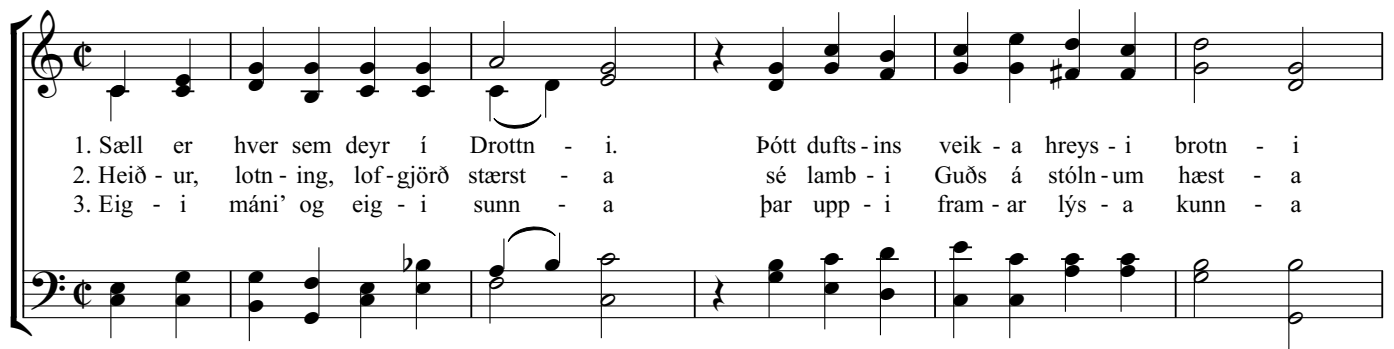
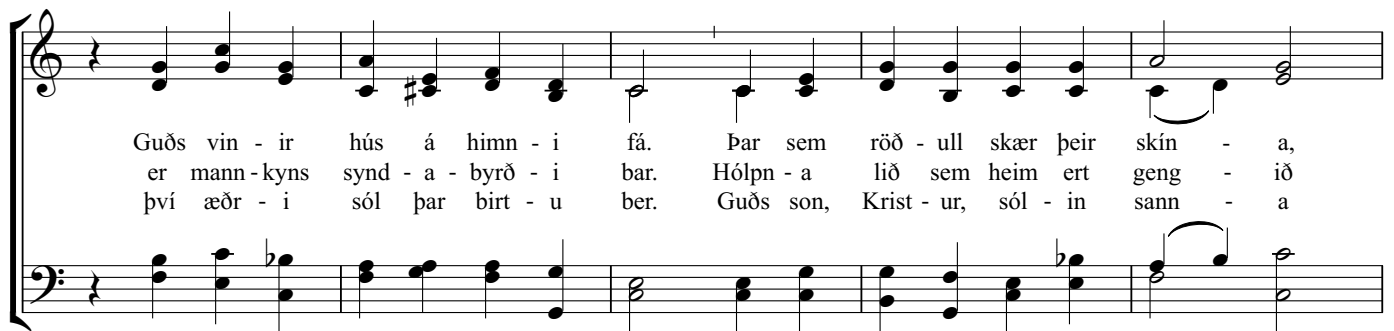

210

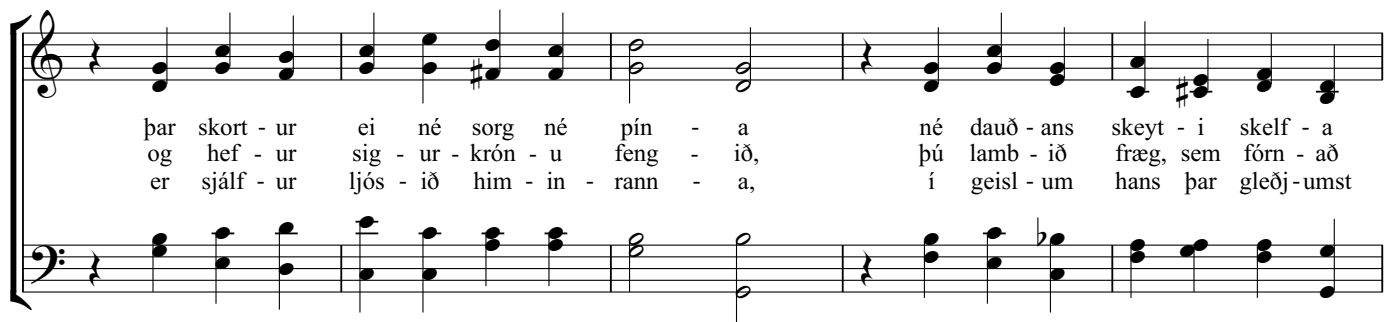
Sæll er hver sem deyr í Drottni

1. Sæll er hver sem deyr í Drott - i. Þótt dufts - ins veik - a hreys - i brotn - i
 2. Heið - ur, lotn - ing, lof - gjörð stærst - a sé lamb - i Guðs á stóln - um hæst - a
 3. Eig - i máni' og eig - i sunn - a þar upp - i fram - ar lýs - a kunn - a

Guðs vin - ir hús á himn - i fá. Þar sem röð - ull skær þeir skín - a,
 er mann - kyns synd - a - byrð - i bar. Hólpn - a lið sem heim ert geng - ið
 því æðr - i sól þar birt - u ber. Guðs son, Krist - ur, sól - in sann - a

þar skort - ur ei né sorg né pín - a né dauð - ans skeyt - i skelf - a
 og hef - ur sig - ur - krón - u feng - ið, þú lamb - ið fræg, sem fórn - að
 er sjálf - ur ljós - ið him - in - rann - a, í geisl - um hans þar gleðj - umst

þá. Hvert góð - verk þeir - a þeim mun þang - að fylgj - a heim. Dýrð sé Drott - i!
 var. Að vorn það deydd - i deyð það dauð - a vilj - ugt leið. Ó, þá elsk - u!
 vér. Þar hvert er horf - ið tár, þar hvert er gró - ið sár. Hal - le - lú - ja!

Hans ást - ar - þel að happ - i hel þeim hef - ur gjört er strídd - u vel.
 Sjálft líf - ið dó og dauð - um bjó í dýrð á himn - i líf og ró.
 Burt, dimm - a, fljótt, burt, dauð - ans nótt, kom, dag - ur lífs hinn mikl - i, skjótt.

T Friedrich G. Klopstock, 1862 – Helgi Hálfðánarson – Sb. 1886

L Philipp Nicolai 1599 – Hymnodia Sacra 1742 – Sb. 1871

R Sálmasöngsbók til kirkju- og heimasöngs 1936